

have strenge Love i saa Henseende, kan jo aldeles ikke forhindre, at man i selve England kan udgive som „danish mixture“ en Blanding af Margarine og dansk Smør, som man aldrig nogenstunde kan forhbyde at kalde dansk Blanding. Man kan forhbyde — og deri ligger en virkelig Garanti — at sælge som dansk Smør en Vare, som faktisk er blandet med Margarine. Men da det ikke kan forhbydes Nogen i England at blande dansk Smør med Margarine og kalde det dansk Blanding, dansk Mixture, ser jeg ikke, hvad Holdpunkt man har til at forhbyde os at udsøre Margarine. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts Afd. Valgtreds, afbryder mig med, at dette er et Spørgsmaal, men det ærede Medlem har ikke anført det Mindste, der kan antyde, at man i England skulde ville gaa en saadan Vej, og for mig staaer det overhovedet utvivlsomt, at man ikke kan dette. Altsaa naar dansk Rønstsmør er lavet af dansk Smør i Forening med Margarine, vil man, hvad enten det er lavet i Danmark, Sverige, Tyskland eller England aldrig kunne forhbyde, at det tager dette Navn. Derfor synes det mig, at hele denne Argumentation om den praktiske Betydning maa falde bort, men det er muligt, at jeg ser feil paa Spørgsmaalet, og at saavel den høitærede Minister som andre ærede Medlemmer kunne oplyse mig, men kunne de ikke det, staaer der i Birkeligheden kun tilbage: Skade for vor mulige fremtidige Udvikling, ingen Gavn i Diebløkket overfor det danske Smør og for det Tredie en Billaarlighed, der kan have farlige Følger i andre Retninger. Jeg ser ikke, hvor Avancen i disse Henseender er, men jeg tør vente, at muligvis den høitærede Minister vil gjøre mig den Ære at besvare Spørgsmaalet i saa Henseende.

Judenrigsministeren (Singer & Lev):

Da det ærede Medlem har henvendt sig direkte til mig, skal jeg svare med et Par Ord paa hans Bemærkninger, ikke fordi jeg tror, at jeg kan overbevise det ærede Medlem, thi det anser jeg slet ikke for tænkeligt, men jeg anser det for en Høflighed at sige et Par Ord. Det ærede Medlem mente, at kunne bebrejde mig, at jeg havde rost dem, der havde heist det rene Lands Fane sidste Gang. Det ærede Medlem veed jo godt, at jeg ikke støttede Standpunktet det rene Land, men jeg var dog de Herrer, der reiste denne Fane, noget forbunden, thi det er min Overbevisning, at jeg slet ikke havde faaet denne Lov, naar de ikke havde reist den Fane. (Modsigelse af S. Hage). Ja, det er nu min Overbevisning, og den kan

det ærede Medlem ikke tage fra mig. Der var Nok dengang, som var imod den Ting, ogsaa det ærede Medlem, men netop det, at Sagen maatte blev sat vel høit op fra den anden Side gjorde, at man fik mere Diefor, at der var en Interesse at varetage, og at man nødvendig herhjemme maatte høre sig henimod at komme til et nogenlunde fornuftigt Resultat. Jeg er overbevist om, at hvis man ikke havde været saa høit oppe fra den Side, havde vi ikke faaet nogen brugbar Lov; men det lykkedes. Forrigt veed det ærede Medlem jo, hvilke Vanskeligheder der var tilstede. Jeg tror, det var Paasteløverdagasten, at Fællesudvalget havde Møde, Nr. 9 eller 10, og man var saa hidsig overfor hverandre, at man sagde, som jeg før tillod mig at betegne, at det stod paa, om Ministeren skulde have Ret til at udstede Forbud eller om han skulde have Ret til at udstede det, naar han fandt det nødvendigt. Da jeg tillod mig at bemærke, at det kom i begge Tilfælde lige hurtigt, var det, at man gik ind paa at give mig Bemyndigelsen, naar jeg fandt det nødvendigt; der skulde saa blot en lille Motivering for Forbudet til. Jeg tror altsaa nok, jeg havde Ret til at sige, at denne Sag blev sat høit op, og at dette havde heldige Følger. Nu siger det ærede Medlem, at han paa ingen Maade kan faae Diefor, at der er Interesser at varetage i England. Jeg kan naturligvis ikke sige det ærede Medlem, om man kan binde en Rets- sag i dette Spørgsmaal, men man er dog bedre stillet, naar man har en sikker Fod at staa paa. Jeg kan ikke sige positivt, hvad der kan ske; jeg kan sige, at der under Navnet „danish mixture“, og Gud veed hvad, tilvirkes utrolige Ting baade i England, Holland og andre Lande, men jeg vil sige det ærede Medlem, at naar der notorisk ikke herfra kan komme Margarine eller Blanding, saa ere vi lettere til at faae det, jeg betragter som vor Ret i Udlandet, end naar vi ikke staa paa det Standpunkt. Det forekommer mig at være et praktisk Argument, og da det ærede Medlem siger, at han bøier sig for praktiske Argumenter, maa dette jo have Betydning for ham. Det er umuligt at sige, hvorledes vi ville komme til at staa, det er umuligt for os at have Indflydelse paa Forholdene derovre, men naar vi kunne sige: Vi have ikke med Margarine at gjøre, der kan ikke være Tale om Blanding eller Forsælfkning hos os, saa vil man dog, selv om man ikke kan faae en Dom, i et Land, hvor den offentlige Mening og Bladene have stor Betydning, ad den Vej kunne godtgjøre, at Paastanden er gal. Jeg